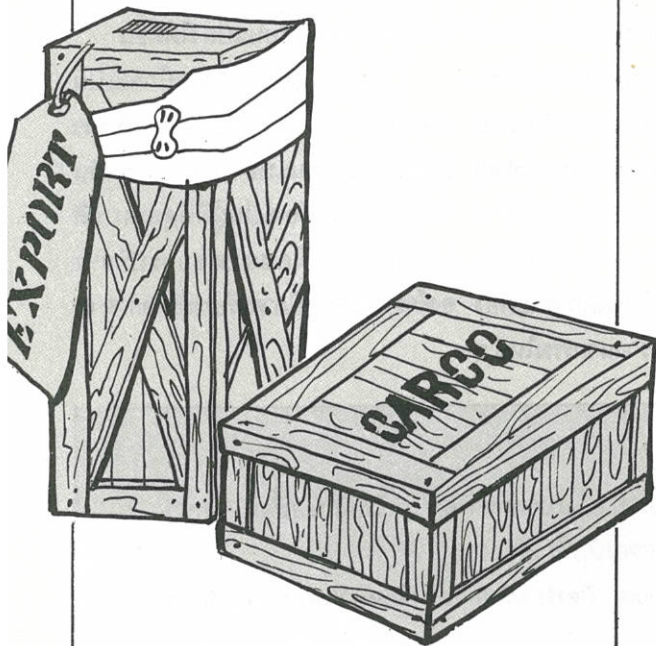

ธุรกิจ ระหว่างประเทศ ของไทย

: งานวิจัย

* สมพงษ์ พุฒิวิสารทภาคย์

นโยบายของรัฐบาล NICs (Newly Industrialized Countries) ด้านธุรกิจระหว่างประเทศนั้น อาจอยู่ในรูป ไทยโดยพลเอก อย่างเช่นกลุ่ม 4 เสือเอเชีย โดยใช้ เหล่านี้ คือ

ชาติชาย ชุณหะ- กลยุทธ์การส่งออกเป็นแกนนำ โดย

วัฒน์ ในปัจจุบัน เฉพาะอย่างยิ่งในกรณีการทำธุรกิจ

พยายามเน้นการค้า ระหว่างประเทศ

กับต่างประเทศ บางครั้งอาจได้ยื่นบอญ ธุรกิจระหว่างประเทศอาจจะเป็นธุรกิจ

ครั้งถึงนโยบายการเปลี่ยน “สนามอบ ของเอกชนหรือของรัฐที่ดำเนินงานข้ามประเทศ

ให้เป็นตลาดการค้า” จะเห็นได้จาก ก็เป็นได้ ในกรณีธุรกิจเอกชน การประกอบ

การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมตามที่ต่าง ๆ ธุรกิจก็เพื่อหวังกำไรแต่ถ้าเป็นธุรกิจของรัฐ

ทั่วประเทศด้วยความมุ่งมั่นในการเป็น อาจมีวัตถุประสงค์เป็นอย่างอื่น กิจกรรมทาง

1. การซื้อขายสินค้า
2. การลงทุนในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น การผลิต การเกษตร น้ำมัน เหมืองแร่ สาธารณูปโภค ฯลฯ
3. การผลิตตามใบอนุญาต รวมถึงการ ให้ใช้สิทธิและเครื่องหมายการค้า
4. การให้บริการในด้านการตลาด กฎหมาย การเงิน การประกันภัยและคำแนะนำ

* บรรณารักษ์ประจำแผนกบริการสนเทศ หอสมุดและศูนย์สนเทศ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ศศ.บ.(บรรณารักษศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปรึกษา การขนส่ง การบัญชี ตลอดจนการบริหาร

ดังนั้นขอบเขตของธุรกิจระหว่างประเทศจึงกว้างกว่าการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเน้นเฉพาะการส่งออกและการนำเข้าเป็นส่วนใหญ่ งานวิจัยเรื่อง **“การวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานของสินค้าออกและสินค้าเข้าที่สำคัญของไทย”** (ศรีอร สมบูรณ์ทรัพย์ : 2527) ได้ศึกษาโครงสร้างของการส่งออกและการนำเข้าพบว่าในช่วงระยะเวลากว่า 15 ปีที่ผ่านมา โครงสร้างการส่งออกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยขยายสู่สินค้าชนิดใหม่ๆ มากขึ้น แต่ยังคงเป็นสินค้าประเภทเกษตรกรรมอยู่ สินค้าที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นมากก็คือ ข้าวโพด ปอ และมันสำปะหลัง ทำให้สัดส่วนการส่งออกของสินค้าที่เคยมีความสำคัญในอดีตมีแนวโน้มลดลง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นผลมาจากความต้องการของตลาดต่างประเทศและแนวโน้มราคาในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้น กระตุ้นให้ผู้ผลิตภายในประเทศขยายการผลิตและส่งออกมากขึ้น ส่วนโครงสร้างการนำเข้าก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะสินค้าน้ำมันเชื้อเพลิงมีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากการสูงขึ้นเกินควรของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก สินค้านำเข้าที่มีความสำคัญโดยมีมูลค่าการนำเข้าสูงรองลงมา ได้แก่ เครื่องจักรกล เครื่องจักรไฟฟ้า โลหะสามัญ อุตสาหกรรมเคมี ยานพาหนะ และสิ่งทอ ตามลำดับ สินค้าทั้ง 6 หมวดนี้รวมกันมีมูลค่าคิดเป็นร้อยละ 80 ของการนำเข้าทั้งหมดของประเทศไทย

ในการวิเคราะห์อุปสงค์ของการส่งออกสินค้าที่สำคัญๆ 4 ชนิดซึ่งได้แก่ ผลิตภัณฑ์

มันสำปะหลัง ยางพารา ข้าวโพด และปอ ที่ส่งออกไปยังประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญๆ นั้น จากการศึกษาพบว่าราคาส่งออก อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศและรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของประชากรในประเทศนั้นๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดขนาดการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์การส่งออกสินค้าของไทย ปริมาณอุปสงค์ส่งออกจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาส่งออกและอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศและมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของประชากร ความยืดหยุ่นต่อราคาส่งออกจะมีความมากกว่าหนึ่งในกรณีสินค้ามันสำปะหลังที่ส่งไปญี่ปุ่น ส่วนสินค้าปอและข้าวโพดนั้น มีค่าน้อยกว่าหนึ่ง สำหรับสินค้ามันสำปะหลังที่ส่งไปเนเธอร์แลนด์และสินค้ายางพารา การเพิ่มรายได้จากการส่งออกของสินค้าต่างๆ เหล่านี้จึงอาจทำได้โดยใช้นโยบายการจำกัดปริมาณส่งออก ถ้าค่าความยืดหยุ่นต่อราคาต่ำและใช้นโยบายลดราคาสินค้าลง ถ้าค่าความยืดหยุ่นต่อราคาสูง ส่วนความยืดหยุ่นต่อรายได้นั้นจะมีค่าเป็นบวกและมากกว่าหนึ่งในกรณีสินค้ามันสำปะหลังที่ส่งไปเนเธอร์แลนด์ ยางพาราและข้าวโพด แต่จะมีค่าเป็นบวกและน้อยกว่าหนึ่งในกรณีสินค้ามันสำปะหลังที่ส่งไปญี่ปุ่นและมีค่าเป็นลบและน้อยกว่าหนึ่ง ในกรณีมันสำปะหลัง ยางพารา และข้าวโพด สำหรับสินค้าปอ ความยืดหยุ่นต่อราคาเป็นบวกและมากกว่าหนึ่ง

สำหรับผลการวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานสินค้านำเข้าจากต่างประเทศของไทย จากการศึกษาปรากฏว่าอุปสงค์สินค้านำเข้าจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคภายในประเทศ รายได้

“บางครั้ง
อาจได้ยื่นบ้อย
ครึ่งถึงนโย-
บายเปลี่ยน
“สนามรบเป็น
ตลาดการค้า
จะเห็นได้จาก
การจัดตั้งนิคม
อุตสาหกรรม
ตามที่แตกต่างกัน
ทั่วประเทศ
ด้วยความมุ่ง
มั่นในการเป็น
NICs”

เฉลี่ยต่อบุคคลภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตามเวลา ค่าความยืดหยุ่นต่อราคาและรายได้มีค่าเป็นบวก ส่วนอุปทานสินค้านำเข้าจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาสินค้านำเข้า ปริมาณการผลิตในต่างประเทศของสินค้านำเข้า อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตามเวลา ค่าความยืดหยุ่นต่อราคามีค่าเป็นบวกเช่นเดียวกัน

การศึกษาสาเหตุการขาดเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศของไทย ดัชนีที่ใช้วัดระดับการขาดเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศคือ อัตราการแลกเปลี่ยนทางรายได้ ซึ่งได้มีผู้ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดการขาดเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศของไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510-2525” (ธงชัย สันติธรรมไกรภักษ์ : 2528) โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็นสองส่วนใหญ่ ๆ คือ

ส่วนแรก : วิเคราะห์ระดับมหภาคพบว่าสาเหตุสำคัญของการขาดเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศของไทยมาจากการแปรผันทางด้านอุปสงค์จากต่างประเทศเป็นสาเหตุรอง การแปรผันในอุปทานและอุปสงค์มีค่าเสริมกันในการก่อให้เกิดการขาดเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศ ข้อสรุปนี้อธิบายได้จากความจริงที่ว่า สัดส่วนการส่งสินค้าออกของไทยส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยหมวดสินค้าอาหารที่จำเป็นสำหรับการบริโภค ดังนั้นอุปสงค์ที่มีต่อสินค้าเหล่านี้ค่อนข้างมีเสถียรภาพ ส่วนการวิเคราะห์การแปรผันในอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้าพบว่า สาเหตุสำคัญของการแปรผันไม่ได้มาจากการแปรผัน

ในราคาส่งออกหรือราคานำเข้าสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง แต่มาจากการแปรผันในทิศทางเดียวกันของทั้งราคาส่งออกและราคานำเข้า

ส่วนที่สอง : วิเคราะห์ระดับจุลภาค โดยวิเคราะห์สาเหตุการขาดเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศของสินค้าส่งออกสำคัญของไทย ปรากฏว่าสินค้าที่ดัชนีการขาดเสถียรภาพของอัตราการแลกเปลี่ยนทางรายได้จากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ น้ำตาล ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ สับปะรดกระป๋อง ยางพารา ข้าว กุ้งสดแช่แข็ง ดิบูก ข้าวโพดและผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง สินค้าที่มีการแปรผันทางการค้าระหว่างประเทศมาจากการแปรผันในอุปทานภายในประเทศเป็นสาเหตุสำคัญได้แก่ ข้าว ดิบูก ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และสับปะรดกระป๋อง เป็นต้น สินค้าเหล่านี้ปรากฏว่าหมวดสินค้าอุตสาหกรรม ได้แก่ น้ำตาล ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และสับปะรดกระป๋องมีดัชนีการขาดเสถียรภาพของอัตราการแลกเปลี่ยนทางรายได้สูงสุดตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากสินค้าทั้งสามชนิดเป็นสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรที่พึ่งพิงสินค้าเกษตรเป็นวัตถุดิบในการผลิต ปัญหาส่วนใหญ่มาจากความไม่แน่นอนของวัตถุดิบการเกษตร ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศเป็นสำคัญและคุณภาพวัตถุดิบต่ำ ส่วนสินค้ายางและข้าวโพดมีการแปรผันทางการค้าระหว่างประเทศมาจากการแปรผันในอุปสงค์จากต่างประเทศเป็นสาเหตุสำคัญ ทั้งนี้เพราะสินค้าทั้งสองชนิดผลิตเพื่อตอบสนองต่ออุปสงค์จากต่างประเทศเป็นหลัก ทำให้ตลาดส่งออกของสินค้าทั้งสองเป็นตลาดของผู้ซื้อฝ่ายเดียว นอกจากนั้นพบว่าสินค้าส่งออกส่วนใหญ่การแปรผันในอุปทานและอุปสงค์มีค่าเสริมกัน

ในการก่อให้เกิดการแปรผันทางการค้าระหว่างประเทศโดยมีสินค้าเพียงสองชนิดคือ ข้าวและผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ที่การแปรผันในอุปทานและอุปสงค์มีค่าหักล้างกันในการก่อให้เกิดการแปรผันทางการค้าระหว่างประเทศ

การวิเคราะห์แยกองค์ประกอบสาเหตุการขาดเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศ โดยพิจารณาจากสาเหตุของการแปรผันในปริมาณส่งออกและการแปรผันในอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้าของสินค้าส่งออกสำคัญ ผลปรากฏว่าสาเหตุของการแปรผันในปริมาณส่งออกเนื่องจากความแปรปรวนของปริมาณส่งออกเท่ากับ 96% และเกิดจากความแปรปรวนร่วมระหว่างปริมาณส่งออกเท่ากับ 4% แสดงว่าอิทธิพลของการแปรผันในปริมาณส่งออกสินค้าสำคัญมาจากความแปรปรวนของปริมาณส่งออกเป็นสาเหตุสำคัญ ส่วนอิทธิพลจากความแปรปรวนร่วมมีน้อยมาก สินค้าที่เปอร์เซ็นต์ก่อให้เกิดการแปรผันในปริมาณส่งออกสินค้าสำคัญสูงสุดได้แก่ ข้าว น้ำตาล และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง แต่มีสินค้าสามชนิดที่มีเปอร์เซ็นต์ในการก่อให้เกิดการแปรผันในปริมาณส่งออกลดลงได้แก่ ข้าวโพด ยางพารา และดิบูก ผลการวิเคราะห์การแปรผันในอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้าปรากฏว่า สาเหตุสำคัญมาจากความแปรปรวนของอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้าเท่ากับ 63% และเกิดจากความแปรปรวนร่วมระหว่างอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้าของสินค้าส่งออกสำคัญเท่ากับ 37% สินค้าที่มีเปอร์เซ็นต์ในการก่อให้เกิดการแปรผันในอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้าสูงสุดได้แก่ ข้าว น้ำตาลและยางพารา แต่มีสินค้าสองชนิดที่มีเปอร์เซ็นต์ในการก่อให้เกิดการแปรผันในอัตราการแลกเปลี่ยนทางการค้าลดลงได้แก่

กึ่งสดแช่แข็งและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง **“ผลกระทบของการส่งออกสินค้าเกษตรที่มีต่อดุลการชำระเงินของไทย”** (ประเจ็ด สินทรัพย์ : 2526) ซึ่งได้ศึกษาข้อมูลในช่วงระหว่างปี 2513-2524 เช่นเดียวกัน ปรากฏว่าสินค้าเกษตรที่ส่งออกที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ข้าว ยางพารา ข้าวโพด มันสำปะหลัง ถั่วเขียวและถั่วสด แช่เย็นในช่วงดังกล่าวนี้ ถึงแม้ว่ามูลค่าการส่งออกของสินค้าเกษตรจะเพิ่มขึ้นแต่สัดส่วนของสินค้าเกษตรที่ส่งออกต่อสินค้าส่งออกรวมมีแนวโน้มลดลง แต่ก็ยังคงมีบทบาทสำคัญในการเป็นแหล่งรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศอยู่ อย่างไรก็ตามบทบาทนี้ก็ไม่น่าแน่นอนทุกปีไป เนื่องจากสินค้าเกษตรที่ส่งออกนั้นขาดเสถียรภาพทั้งในปริมาณการส่งออก มูลค่าและราคา จากการศึกษาโดยใช้วิธีของแม็กเบิน (Mac Bean) พบว่าในจำนวนสินค้าเกษตรที่สำคัญ ๆ ทั้ง 6 ชนิดดังกล่าว การส่งออกของข้าวขาดเสถียรภาพมากที่สุดและกึ่งสดแช่เย็นมีเสถียรภาพมากที่สุด สาเหตุของการขาดเสถียรภาพเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปทาน ในกรณีของข้าวโพด มันสำปะหลัง และถั่วเขียว และเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปสงค์ในกรณีของข้าว ยางพาราและกึ่งสดแช่เย็น

ในการวิเคราะห์ผลกระทบของการส่งออกของสินค้าเกษตรที่มีต่อดุลการชำระเงิน ปรากฏว่าการส่งออกของสินค้าเกษตรมีส่วนช่วยพุงฐานะดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ เพราะดุลการค้าในส่วน of สาขาเกษตรนั้นเกินดุลทุกปีและนอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการขาดดุลการค้าได้ หากมีการกระจาย

การผลิตและเร่งรัดการส่งออกให้เพิ่มขึ้นในจำนวนที่มากพอ ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์การส่งออกของสินค้าเกษตรที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ระดับราคาภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของเวลา โดยสองปัจจัยแรกจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์การส่งออกของสินค้าเกษตร

นอกจากการค้าระหว่างประเทศจะทำรายได้ให้กับประเทศไทยมากมายก็ตาม ผู้ส่งออกไทยต้องการหลักประกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการถูกบิดพลิ้วหรือถูกหน่วงเหนี่ยวการชำระเงินจากผู้ซื้อในต่างประเทศจึงได้มีผู้วิจัยเรื่อง **“การศึกษาความต้องการของผู้ส่งออกไทยต่อการประกันสินเชื่อเพื่อการส่งออกและผลกระทบต่อดุลการค้าของไทย”** (ประยูร วงศ์สถาพรพัฒน์ : 2530)

ผลการศึกษาพบว่าผู้ส่งออกที่ต้องการประกันด้วยเหตุผลที่ว่า อาจจะช่วยขยายตลาดส่งออกใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นและช่วยให้สามารถรับเครื่องมือการชำระเงินที่เสี่ยงมากขึ้นได้ ลักษณะของผู้ส่งออกกลุ่มนี้ได้แก่ ผู้ส่งออกสินค้าเกษตรหรือผู้ส่งออกรายใหม่ หรือผู้ส่งออกขนาดเล็ก โดยพิจารณาว่าสถาบันประกันสินเชื่อเพื่อการส่งออกมีความมั่นคงทางการเงินของสถาบันเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อนที่จะมาใช้บริการ ค่าเบี้ยประกันจะเป็นปัจจัยสำคัญในอันดับสอง ส่วนกฎเกณฑ์และข้อจำกัดของสถาบันฯ จะเป็นปัจจัยรองลงมาตามลำดับ

แม้จะสรุปไม่ได้แน่ชัดว่าเมื่อมีการจัดตั้งสถาบันฯ นี้ขึ้นมาแล้วจะส่งผลกระทบต่อดุลการค้าของประเทศได้มากน้อยเพียงใด เนื่องจากผู้ส่งออกที่ต้องการทำประกันมีเพียง 38.54% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งในจำนวนนี้ก็มี

ผู้ส่งออกเพียง 48.64% ที่ได้แสดงความคาดหวังว่าจะสามารถเพิ่มปริมาณการส่งออกได้ แต่ผู้ทำการวิจัยพบว่าสำหรับระยะเวลาอันสั้นภายหลังที่สถาบันฯ นี้ที่ถูกจัดตั้งขึ้นมาแล้ว ความช่วยเหลือในด้านประกันของสถาบันฯ น่าจะส่งผลกระทบต่อปริมาณและมูลค่าการส่งออกแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ทั้งนี้เพราะผู้ส่งออกที่จะมาทำประกันมักเป็นกลุ่มผู้ส่งออกสินค้าเกษตรที่ราคาสินค้าไม่สู้มีเสถียรภาพมากนัก หรือไม่ก็เป็นผู้ส่งออกรายใหม่หรือผู้ส่งออกขนาดเล็ก ซึ่งไม่สามารถขยายปริมาณการส่งออกของตนให้มากได้เหมือนผู้ส่งออกที่ดำเนินธุรกิจมานานหรือมีขนาดใหญ่ นอกจากนี้แล้วถ้าเงินทุนระยะเริ่มแรกของสถาบันฯ ถูกกำหนดไว้เพียง 400 ล้านบาท แม้ว่าจะสามารถขยายทุนจำนวนนี้เป็นวงเงินหนี้สินสูงสุดหมุนเวียนได้ 4,000 ล้านบาทต่อไป ก็เท่ากับว่าสถาบันฯ สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งออกไทยในการเพิ่มปริมาณการส่งออกได้เพียง 1.3% ของยอดการส่งออกของประเทศเท่านั้น

ในปัจจุบันการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมมีความสำคัญมากกว่าการส่งออกสินค้าเกษตร ทั้งนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมาและกำลังขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นลำดับต่อไป การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้มีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการปรับเปลี่ยนนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยและประเทศอื่นๆ ที่ไทยมีความสัมพันธ์ด้วยการได้หาความเข้าใจกับพัฒนาการเหล่านี้ ทำให้สามารถสะท้อนไปถึงการเปลี่ยนแปลงความได้เปรียบเมื่อเทียบกับสินค้าอุตสาหกรรมที่ส่งออก เช่น สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่ง

ทำให้ประเทศสามารถกำหนดแนวทางนโยบายและสินค้าได้ดีขึ้น เพื่อนำไปสู่แนวทางแห่งความสำเร็จของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม โดยได้จากการศึกษาวิจัยเรื่อง **“การศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างและระบบการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทย” (สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์ : 2530)** ซึ่งผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการส่งออกของสินค้าอุตสาหกรรมแต่ละประเภทมีลักษณะแตกต่างกันไป จากการปรับใช้แบบจำลอง Constant-Market-Share แสดงให้เห็นว่าความได้เปรียบในการเทียบเคียงกับสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกโดยทั่วไปมีแนวโน้มดีขึ้น สินค้าอุตสาหกรรมบางประเภทมีความได้เปรียบ เมื่อเทียบเคียงในระดับเดียวกันกับประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มอาเซียนแล้ว เช่น อาหารทะเลกระป๋อง ผลิตภัณฑ์ไม้บางชนิด ในขณะที่สินค้าอุตสาหกรรมบางประเภทมีความได้เปรียบในการเปรียบเทียบใกล้เคียงกับระดับเดียวกันกับกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในเอเชีย เช่น สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์พลาสติก แผงวงจรไฟฟ้า อาหารกระป๋อง ตลับลูกปืน อิเลคทรอนิกส์ เพอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน หลอดและท่อเหล็กของเล่นและรองเท้า สินค้าเหล่านี้สามารถอธิบายได้จากปัจจัยและผลต่าง ๆ ที่ทำให้แตกต่างไประหว่างสินค้าประเภทต่าง ๆ

ทางด้านปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกนั้นก็ยังคงต้องอยู่อีกหลายด้าน ฝ่ายการศึกษาตระหนักดีว่าข้อมูลทุก ๆ ด้านเกี่ยวกับตลาดต่างประเทศเป็นส่วนที่มีความสำคัญมากที่รัฐบาลจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษโดยให้การสนับสนุนต่อไป อย่างไรก็ตามการศึกษาพบว่าการส่งเสริมการลงทุนที่รัฐบาลให้กับ

บริษัทเอกชนนั้นยังขาดข้อมูลที่ทันสมัยและยังขาดบุคลากรทั้งในด้านปริมาณและด้านคุณภาพ ความล่าช้าในการคืนภาษีและขดเชยภาษียังเป็นปัญหาสำหรับผู้ส่งออก กระบวนการและกลไกที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกควรมีการปรับปรุงภายใต้กรอบสถาบัน ผู้ส่งออกยังมีความต้องการการสนับสนุนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพและแนวทางการประกันความเชื่อมั่นในเมื่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมประสบกับปัญหาการบิดเบือนและการกีดกันทางการค้าจากต่างประเทศ เช่น สินค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป หลอดและท่อเหล็ก ปลาทุบกระป๋อง สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ของภาครัฐบาลมักจะไม่เพียงพอสำหรับผู้ต้องการใช้และในบางครั้งเป็นอุปสรรคต่อการส่งออก

จากการสำรวจผู้ส่งออกโดยตรงพบว่า

ข้อมูลจากผู้ส่งออกได้รับการบริการของรัฐอยู่ในระดับที่ใช้ได้รับการบริการของรัฐอยู่ในระดับที่ใช้ได้เกี่ยวกับวิธีการส่งออกนั้น ผู้ส่งออกนิยมส่งสินค้าโดยตรงไปให้พ่อค้าขายส่งและพ่อค้าขายปลีกในต่างประเทศ เหตุผลที่ทำให้ผู้ส่งออกนิยมส่งสินค้าไปต่างประเทศเนื่องจากตลาดภายในประเทศจำกัดและมีการแข่งขันสูง ในขณะที่ตลาดต่างประเทศสามารถรองรับสินค้าของตนได้มากและทำกำไรเพิ่มขึ้นด้วยการกำหนดราคาสินค้าในแต่ละตลาดสินค้าจะต้องเปรียบเทียบกับคู่แข่งอื่น ส่วนทัศนคติเกี่ยวกับการปรับปรุงสินค้านั้นผู้ส่งออกจะเน้นที่การปรับปรุงคุณภาพและโดยทั่วไปแล้วผู้ส่งออกคิดว่าความรู้เกี่ยวกับตลาดต่างประเทศเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการส่งออก ทางด้านการผลิตนั้นปัญหาสำคัญที่พบบ่อยครั้งมักจะเป็นการขาดแคลนวัตถุดิบ

นอกจากนี้ผู้ส่งออกยังประสบปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาผลิตภัณฑ์ความร่วมมือการปรับใช้เทคโนโลยี ความจำเป็นจะต้องมีการวางแผนนโยบาย ความยุ่งยากเกี่ยวกับระเบียบการส่งออก การที่เหมาะสมและให้สอดคล้องกับความต้องการ การค้าและให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นทางการ ขาดความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ของผู้บริโภคซึ่งแตกต่างไปในแต่ละสินค้า จัดการ การวางแผน ตลอดจนการรวบรวม ตลอดจนการที่บุคลากรมีคุณภาพต่ำ สิ่งอำนวยความสะดวกนี้จะต้องคำนึงความจำเป็นในการ และวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้เพื่อนำเอาสิ่งใหม่ๆ ความสะดวกไม่เพียงพอ ทั้งนี้รวมไปถึงข้อมูล เลือกสินค้าต่างๆ ซึ่งทำการส่งออกแล้วหรือ มาใช้และปรับข้อมูลให้ประสานไปกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวกับแหล่งเงินทุนสำหรับโครงการที่ทำอยู่ สินค้าใหม่ๆ ซึ่งควรทำการวิเคราะห์โดย ต่างๆ ของภาคเอกชน นอกจากนี้ตัวแทนภาค ในส่วนสุดท้าย การศึกษาได้เสนอแนะ ละเอียดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งนี้เพื่อ เอกชนจะต้องร่วมมือกันเองโดยการแลกเปลี่ยน ว่าควรจะต้องมีความพยายามต่อไปในการ นำมารวบรวมและส่งเสริมอย่างเป็นระบบ การ ข้อมูลข่าวสารทางการค้า และท้ายที่สุดข้อ สนับสนุนทางการผลิตและการส่งออกของ ปรับปรุงการตลาดก็เป็นส่วนที่มีความสำคัญ เสนอแนะสำหรับการส่งเสริมที่ให้กับผู้ส่งออก สินค้าอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ สำหรับผู้ส่งออก เพราะไทยยังล้าหลังและขาด จะเป็นการมุ่งเน้นการลดค่าใช้จ่ายในด้านการ พยายามหาแนวทางที่จะช่วยปรับปรุงต้นทุน ประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับคู่แข่งต่างชาติ ประเทศ ผลิต เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ส่งออกสามารถทำ การผลิต เช่น ด้านการจัดหาวัตถุดิบ การ ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้จึงมี การแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ ■

บรรณานุกรม

- ธงชัย สันติร่วมใจรักษ์ "การวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดการขาดเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศของไทย : ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510-2525" วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- นิพัทธ์ จิตรประสงค์ **ธุรกิจระหว่างประเทศ** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- ประเจิด สินทรัพย์ และศรีอร สมบูรณ์ทรัพย์ **รายงานผลการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการส่งออกของสินค้าเกษตรที่มีต่อการนำเข้าเงินของไทย** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- ประยูร วงศ์สถาพรพัฒน์ "การศึกษาความต้องการของผู้ส่งออกไทยต่อการประกันสินเชื่อเพื่อการส่งออกและผลกระทบต่อดุลการค้าของไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2530
- ศรีอร สมบูรณ์ทรัพย์ และประเจิด สินทรัพย์ **รายงานผลการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานของสินค้าออกและสินค้าเข้าที่สำคัญของไทย** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์และคนอื่น ๆ **รายงานการวิจัย การศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างและระบบการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทย** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2530.